

казватъ: Земнете. А ний ги употреблявами честно и са благодарими отъ правото. Но ония които ни закачатъ и ни ядосватъ, ний са силиме да ги обръснимъ само.

Любенъ.

Хайде, ще бъда отъ онези които отварятъ кисите си; и немашъ освенъ да са оженишъ съ мене.

Клодина.

Хей добре! добре, щемъ видя.

Любенъ.

Я ела на самъ, Клодинке.

Клодина.

Е! па какво искашъ?

Любенъ.

Ела, ти казвамъ.

Клодина.

Ахъ! полека.

Любенъ.

Хе! едно влъканце приятелство пакъ.

Клодина.

Остави ма ти казвамъ, азъ неразбирамъ отъ шега.

Любенъ.

Клодинке.